

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 12505/11
27.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић и Зорице Китановић, чланова већа, са судијским сарадником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., кога заступа Срећко И. Копиловић из Београда, Улица Савска бр. 13, поднетој против Лекарске коморе Србије – Већа Врховног суда части, ради поништаја решења бр. 1933 од 11.10.2011. године, у правној ствари поништаја коначне одлуке, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Лекарске коморе Србије – Већа Врховног суда части, бр. 1933 од 11.10.2011. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је предлог тужиоца за поништај коначне одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије Дж-05-4/2010 од 24.11.2010. године, а којом је, у ставу првом диспозитива, уважена жалба Б.Б. из ..., изјављена против Одлуке Суда части Регионалне лекарске коморе Београда, бр. Ди-83-478/09 од 28.10.2010. године, којом се члан Лекарске коморе Србије проф. др В.В. и члан Лекарске коморе Србије мр сц. мед. А.А. ослобађају одговорности. Ставом другим диспозитива преиначена је та одлука, тако што се В.В. и А.А. оглашавају одговорним, јер су као лекари Г.Г. Војномедицинске академије у току децембра 2006. године користили лек “mabthera (rituximab)” за лечење тромбоцитопеније и у претрансплантационој припреми пацијента – трансплантација бубрега, односно вршили су клиничку примену лека за намену која није предвиђена одобреним сажетком карактеристика

лека, иако су знали да клиничко испитивање није пријављено, нити одобрено, као ни да није добијена дозвола за испитивање лека за ову сврху од стране Агенције за лекове и медицинска средства Србије, чиме су учинили повреду професионалне дужности и угледа члана Лекарске коморе Србије из одредбе члана 4. став 1. тачка 1. и 2. Правилника о раду судова части Лекарске коморе Србије, а у вези са одредбама из члана 53. и 54. Закона о лековима и медицинским средствима и члана 169. став 1. и 2. Закона о здравственој заштити, као и што су као лекари Г.Г. Војномедицинске академије, који су у периоду од 02.07.2004. године до 31.01.2007. године, непосредно учествовали у лечењу сада покојне Д.Д., која је у више наврата била хоспитализована у тој установи, дана 01.12.2006. године, су без њеног писменог пристанка индиковали 500 mg лека “mapthera (rituximab)”, иако су знали да нити примена нити испитивање тог лека за лечење тромбоцитопеније и у претрансплатационој припреми пацијента-трансплатација бубрега није одобрена од стране Агенције за лекове и медицинска средства Србије, чиме су учинили повреду професионалне дужности угледа члана Лекарске коморе Србије из одредаба члана 4. став 1. тачка 1. и 2. Правилника о раду судова части Лекарске коморе Србије, у вези са одредбама из члана 24. и 29. став 3. Кодекса професионалне етике Лекарске коморе Србије, као и члана 28. став 1. и 2. тачка 5. и 6., члана 31. и 32. Закона о здравственој заштити и члана 56. Закона о лековима и медицинским средствима, па им се на основу члана 38. став 1. тачка I/1. Правилника о раду судова части Лекарске Србије изриче дисциплинска мера опомене.

Тужбом, поднетом овом суду дана 15.11.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона. Наводи да је одлука Лекарске коморе Србије донета уз примену Правилника о раду судова части Лекарске коморе Србије, а чије су одредбе биле предмет оцене законитости Уставног суда Србије по службеној дужности, као и одредбе члана 43. став 8. и члана 47. и 48. Статута Лекарске коморе, а за које је утврђено да нису у сагласности са Уставом и законом. Истиче да је у складу са чланом 61. Закона о Уставном суду и Одлуком Уставног суда од 31.03.2011. године благовремено поднео туженом предлог за поништај коначне одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије од 24.11.2010. године. Тужени орган је одбио његов предлог, наводећи да је у време када је одлука донета, оспорени Правилник био на снази. Тужилац наводи да је неспорно да се Правилник не примењује од дана објављивања одлуке Уставног суда Иуо. 172/09, али је, такође, неспорно да су били испуњени услови из члана 61. Закона о Уставном суду за измену наведене одлуке. Како против оспореног решења није предвиђена другачија заштита,

тузилац сматра да има право на заштиту у управном спору. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, преиначи одлуку Врховног суда части Лекарске коморе Србије од 24.11.2010. године и обавезе туженог да му исплати на име накнаде нематеријалне штете, услед повреде друштвеног угледа и части, износ од 1.000.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из разлога образложења оспореног решења произлази да је тузилац дана 06.10.2011. године поднео туженом предлог за поништај коначне одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије бр. Дж-05-4/2010, а са разлога што је Правилник о раду судова части Лекарске коморе Србије оглашен неуставним. По налажењу туженог, како је спорна одлука донета 24.11.2010. године, када је Правилник још увек био на снази, то је предлог тужиоца за поништај коначне одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије одбијен као неоснован.

Међутим, основано се, по оцени Управног суда, тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Наиме, одредбом члана 61. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/7 и 99/11), прописано је да свако коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом, донетим на основу закона или другог општег акта, за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измену тог појединачног акта, у складу са правилима поступка у коме је појединачни акт донет. Предлог за измену коначног или правноснажног појединачног акта, донетог на основу закона или другог општег акта, а за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, може се поднети у

року од шест месеци од дана објављивања одлуке у Службеном гласнику Републике Србије, ако од достављања појединачног акта до подношења предлога или иницијативе за покретање поступка није протекло више од две године. Из наведене одредбе произлази да су основани наводи тужиоца да он испуњава услове за измену предметне одлуке, будући да тужилац сматра да је његово право повређено одлуком донетом на основу Правилника који је проглашен неуставним и да је предлог поднет 06.10.2011. године, односно у законском року од шест месеци од 27.05.2011. године када је одлука објављена у Службеном гласнику РС. Доношењем оспореног решења којим је одбијен предлог тужиоца за поништај коначне одлуке Врховног суда части Лекарске коморе Србије од 24.11.2010. године, тужени орган је повредио закон на штету тужиоца.

Поред тога, приликом доношења оспореног решења повређена су и правила управног поступка која се односе на одлучивање колегијалног органа. Наиме, оспорено решење је донео колегијални орган-Веће Врховног суда части Лекарске коморе Србије, на седници одржаној дана 11.10.2011. године.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), прописано је да ако у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању се саставља посебан записник, а када је донета једногласна одлука, о томе се може саставити само забелешка на спису. Ставом 2. наведеног члана закона прописано је да се у записник о већању и гласању уписују, поред података о личном саставу колегијалног органа, означање предмета о коме се ради и кратак садржај онога што је решено, као и издвојена мишљења ако их је било. Тај записник потписује лице које председава и записничар.

Одредбом члана 192. став 2. истог закона је прописано да кад о управној ствари решава колегијални орган, он може решавати кад је присутно више од половине његових чланова, а решење доноси већином гласова присутних чланова, ако законом или другим прописима није предвиђена квалификована већина.

Према правном ставу Управног суда, усвојеном на седници свих судија, одржаној дана 29.10.2012. године, у списима предмета колегијалног органа, достављеним Управном суду поводом тужбе изјављене против одлуке тог органа, мора се налазити

записник о већању и гласању. Записником о већању и гласању колегијалног органа се сматра и записник или потписан и оверен извод из записника са седнице колегијалног органа, који садржи све елементе записника о већању и гласању из члана 192. Закона о општем управном поступку.

Како из увода оспореног решења произлази да је решење донео колегијални орган - Веће Врховног суда части Лекарске коморе Србије, а да се у списима не налази записник са седнице колегијалног органа из којег би се утврдили подаци о личном саставу колегијалног органа, да ли је постојао кворум присутних чланова без кога колегијални орган не може да решава и кворум присутних чланова који су гласали за одлуку, то су, по оцени овог суда, учињене битне повреде правила поступка, прописане одредбама чланова 69. и 192. став 2. Закона о општем управном поступку, будући да се без записника не може утврдити да ли је седница одржана нити да ли је на њој донета оспорена одлука.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

Суд је разматрао захтев тужиоца за исплату накнаде нематеријалне штете од туженог, на име повреде друштвеног угледа и части у износу од 1.000.000,00 динара, па је

нашао да тужилац свој захтев може остварити у парничном поступку пред надлежним судом. Ово стога што је одредбом члана 45. Закона о управним споровима прописано да пресудом којом се оспорени управни акт поништава, односно оглашава ништавим, суд може одлучити и о захтеву тужиоца за повраћај ствари, односно за накнаду штете, ако утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то, а у противном ће упутити тужиоца да свој захтев оствари у парничном поступку пред надлежним судом. Како суд није одржао усмену расправу, а није ни сам утврђивао чињенично стање, то чињенично стање не пружа поуздан основ за одлучивање о захтеву тужиоца за накнаду штете, па је суд тужиоца упутио да своје право може да оствари у парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.03.2013. године, 9 У 12505/11

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ